

GHIMPELUL

UNU ESEMPLARU

50 DE BANI

Acéstă fóiă ese uă dată pe septemăná :

DUMINECA

Abonamentele se începú numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiulŭ Românŭ, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sêi, sêú prin postă trâmifendŭ și prețul.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annŭ pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annŭ.	12 —
Pentru districte pe annŭ	27 —
Pe 6 lunŭ.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

LA MOARTEA LUI CUZA-VODA

Muriși, fostŭ Domnŭ alŭ țerei
De dênse esilatŭ,
In brațulŭ agoniei
Mihnitŭ, de toți uitatŭ,
Pe cândŭ lacheii — carii
Atâtŭ se lingușiau
Atunci cândŭ cu 'njosire
La curte'ți se tērau —
Ađi veseli ospetēză
La altŭ stăpânŭ lachei,
Totŭ miseri, vili, fațarnici
Și pururea mișei.

A ta fu sórtē tristă,
Dérŭ pură prin sdrobire :
A lorŭ este infama
Și de disprețuire,
Căci tu le dedeși pâne,
Și aurŭ, și onorŭ,
Eru ei ți-au datŭ urgia
Intregulŭ poporŭ.

In ăilele 'ți ferice,
Cândŭ mintea'ți cu vigóre
Doria alŭ țerei bine,
Putere și splendóre,
Cu șioptele lorŭ false
Auđu 'ți astupău
Și, prin vērșari de sânge,
Căderea îți grăbiau.

Hoția, nedreptatea,
Perversa degradare
Eraŭ a lorŭ sistemă,
Și 'ncrederea tea mare
Luându-le dreptŭ glorii
Cum ei le porocliau,
Aduse catastrofa
Spre care te 'mpingeau.

Ađi etă'i veseli, mândrii,
Puindŭ aceleași curse

La altulŭ. Căci ș'acuma
Românulŭ sânge curse
Și plumbulŭ, baioneta
In carne s'a 'mplantatŭ
Ca semnŭ că ei năravulŭ
De lupi nu și-au schimbatŭ ;
Ca semnŭ că vorŭ să sape
Și pe acela care
Le dă cu abundanță
Și bere, și mâncare;
Ca semnŭ alŭ lingușirii
Prin care compromisŭ
Pe ori-cine uă dată
A fostŭ stimatŭ, iubitŭ.

Muriși, ênsē păcatulŭ
Ți'lŭ pórtă curtesanii,
Acel ce te lasară —
Ca furiŭ, ca tilhariŭ —
Săracŭ d'a țerii milă,
De dorulŭ ei sacratŭ
La care aveai dreptulŭ
Cândŭ nu te-arŭ fi 'ncelatŭ.

Ș'acumulŭ cândŭ ei la curte
Pe alții îmbunéză
Și pe mormentu'ți chiefuri,
Serbari organizéză,
Primesce aste versuri —
Ca darŭ nemaculatŭ —
De la aceia carii
De dênșit te-au scăpatŭ.

Pe ei îi iertă! Cerulŭ,
In marea lui dreptate,
Va sci să'i rēsplătēsca
De multele păcate
Ce au comisŭ cu tine
Ca c'unŭ nevinovatŭ!
Stai susŭ, căci ei suntŭ ierășii
Totŭ josŭ, cum i-ai lăsatŭ!

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulŭ gratuitŭ și de poruncelă alŭ **GHIMPELUI**

Roma, 16 Maiŭ. Papa a ajunsŭ la porțile casei sfântului Petru. Dérŭ pentru a putea intra, i se pretinde să facă uă carantină de mai multe mi de ani, celŭ pușinŭ pênē la a doua înviere.

Cardinalii ținŭ consiliŭ în privința candidaturii lui *Cărpelă*, fiindŭ-că elŭ nu 'i-a asicuratŭ, deca pôte să le lase moștenitori, din progenitura sa, din causă că estăr-pitură.

Viena, 16 Maiŭ. Nemții geloși de reușita francesilorŭ în împrumuturile făcute, se 'ntrecŭ pe fie-care, care de care să dea falimente mai mari, ca dóră francesii s'orŭ milostivi a le veni în ajutorŭ, scoțându-le vulpea din sacŭ.

Reușita expozițiunii a 'ntrecutŭ tóte așteptările nemțilorŭ, ea e plină de . . . vântŭ!

Bursa s'a 'nchisŭ din causa marei concurenți ce'i face expozițiunea.

Din aceste cause onórea nemțescă cunoscută destulŭ de bine în România a ajunsŭ la apogeulŭ sêú.

Constantinople, 16 Maiŭ. Din causa strălucitei priimiri ce s'a făcutŭ flăimucului de *Sacu-Vaimir*, Sultanulŭ a renunțatŭ la ideea de a mai visita Bucureșcii pe care a 'nceputŭ a'lŭ crede de orașŭ nemțitŭ.

Sultanulŭ e decisŭ, ca a treia și după mórtea sa, să protesteze contra acestui faptŭ mărețŭ cu care s'a glorificatŭ regimulŭ din Bucureșcii.

Madrid, 17 Maiŭ. Don Carlos, a hotărâtŭ a visita de 10 Maiŭ, pe coufrații sêi din România, unde speră a fi și mai bine priimitŭ de câtŭ flăimuculŭ *Vaimir*.

Berlin, 17 Maiŭ. Sună scomotulŭ că, unŭ miliardŭ din indemnitatea de rebelŭ luatŭ de la francesi, arŭ fi dispărutŭ și că sunetulŭ acelorŭ monede, a cam datŭ de golŭ pe Don Carlos, din care causă a și începutŭ să piardă partita ce jócă în Spania, cu proverbiala'i onestitate. Lucru curiosŭ. Nici banii republicanilorŭ nu vorŭ să stea înghesuiți în pungile onestilorŭ monarhiști.

Berlin, 17 Maiŭ. Tata Anton și her Ambron, așteptă din momentŭ în momentŭ sosirea principelui *Nă-tăflētă*; parchetul a și pregătitŭ mandatulŭ de aducere în casŭ de a'și lua sēma și a renunța la ăstŭ voiagiŭ de plăcere.

Termenulŭ așteptării va fi pênē la închiderea expozițiunii Vieneze.

Viena, 17 Maiŭ. Pe aici se sună că banca din Bucureșcii dirigētă de baronulŭ de *Herșŭ*, în curândŭ se va pupa 'n botŭ cu bursa Vienei.

Scăparea lui *Herșŭ*, se speră a fi prin încuscirea sa cu *Dovlecescu*, care se va celebra în curândŭ după cumŭ asigură foile chineze din America.

Unŭ falitŭ din Bucureșcii, face mare paradă de one-

stitate prin Viena, care a și promis concursul său tuturor falșilor Vienesi. Elu le va arăta mijlocul întrebuințat de elu pentru a scăpa nepedepsit, ba încă a fi și stimat. Propunerea lui se pare că se va accepta de ei.

REVISTA POLITICOASĂ

București, 5 Măciucă, 1873.

În numărul nostru din urmă, ne împinse naiba să promitem, a face un răspuns după putința noastră Madamii *Pressa*, și Mademoaselei *Patrii*, amândouă cinstite și neprihănite, ca și fratele Nas-arabescu, de la musiu *Poporul*, care se târăse pe *tel*. Apoi de, naiba este totu a naibii, ea, ne-avându, se vede, de lucru, își puse codă, ca să ne facă noie de lucru. Ast-felul dera precum avurăm cinstite a vă spune, naiba ne puse să promitem asemenea cabazlăcuri? nu era mai bine, să stăm în pace și liniștiți cum stă țera întrăgă admirându-se și felicitându-se de fericirea ce le totu trântesce pe capu istețului nostru regim? Poftim; ce să răspundem, și cum să răspundem noi nisce omeni mici la cogeamite namile așa de mari ca *Pressa* și *Patria*? Dera, ca să nu ni se dăcă că nu ne ținem de vorbă, cu voe fără voie trebuie să răspundem suratorilor noastre, numai și numai să nu le lăsăm cu ah-tulă la inimioara. Și cându te gândești cătu de alu naibii lucru este, ca să te pu a face trebile altora, pentru că acestu răspuns nu ne privește pe noi cătu-și de pușin, — ca unii ce nu împărțim opiniiunile *Românului*, și ideile *Telegrafului*, — să ne apucăm acum, pentru ei, să tragem urgia acestor *puternice* cumetre asupra capului nostru pleșiuivă așa din chiaru senin!

Ei bine; fie; ce o fi lui Stan pôte să fie și lui Bran, povestea ceea; unde s'a dusu mia, ducă-se și suta.

Să începem dera cu madamii *Pressa*, ca mai cochetă și ale cări reclame Ministeriale se îndeplinesc după pofta inimii sële.

Dumneei în dimineața zilei de 28 Aprilie se îmbrobodi cu tistimelulă liliachi, se uită în oglindă, își netezi zulușii și începu apoi a se văeta în fața portofoliului celor streine, făcându-i curte se ntelege, dăcându că *Românul*, ba nu, Roșii, lovescu nu numai în căpașina Ministrilor, dera chiar și mai susu, de cătu ei, adică tocmai în capul statului; și mai josu, se esplică că din această causă partitul ordinii e desbinătu, făcându apelulă la unire și concordie, ca să pôtă strivi pe roșii, de și totu în acele rânduri, pușin mai la mijlocu, dăcă ca omeni ai ordinii să fie drepti și să nu aibă în vedere de cătu binele țerei?

Frumosul de totu, susu capul statului e lovit, la mijlocu discordie și binele statului, și la codă supresiune pe capul statului pentru a zdrobi pe roșii. Acestea sunt raționamentele *Pressei*, o incurcă ș'o scaldă camu în doi peri, vără în tôte mofturile pe capul statului, și cându vede c'a festelit'o, o tunde la sănătosa camu pe la spate. Noi cari ne-am deprinsu a sustine și a apera din reputeri pe capul statului, ne permitem chiaru fără a'i mai cere voie, să protestăm contra astor aserțiuni aruncate în vântu de *Pressa*.

Patria lui *Hiotis*, totu în dia de 28, după prânđu, luă lucrurile cu mai pușine chichițe, resfoi constituțiunea, care cine scie unde o fi mai ajunsu de cându o jerpeliesc regimul, și cu una cu alta, do-

vedi, că tôte guvernele succedate de la 1866, suntu vinovate de călcarea constituțiunii, că Maria Sa **prea** scumpul nostru Domnitoru n'a făcutu de cătu a urma prescripțiunilor constituțiunii, citându următoarele art. 101, 132, 92, 100 și 31, cu care o facu fiartă. Noi reproducem numai următoarele după acestu nostim diaru:

«*Singura prerogativă personală a Domnitorului este: schimbarea cabinetului, și aci trebuie să aibă în vedere voința națiunii, respectiva opiniune a majorității corporilor legiuătoare, căci altu-felul națiunea este în dreptu de a respinge pe unu ministeru care nu se bucură de încrederea represintanților celei d'ântei.*»

E, iubiți cititori ce nevoe, mai avea *Patria*, să mai pue și acestu pasagiu ca să mai amintescă descultilor că Domnitorul e prea obositu de afacerile țerei impuse de constituțiune, și astu-felul fiindu nu prea are timpul necesaru spre a asculta cererile și pësul țerei? De, cine strică dăca cei care a făcutu constituțiunea, nu a regulat ca și poporul să stea într'unu palatu cu Domnitorul, căci atunci de sicuru nu s'ar fi întâplat erorile strecurate din nebagare de sémă, și nici ministrii n'ar fi fostu cum suntu.

Să stăm aci dera cu această chestiune, și să lăsăm în pace pe *Patria*, să citize mereu articoli din constituțiune, care impune Domnitorului, să ia ministrii din cameră și dați de ea; căci somnoroșii voru prinde de veste, că actualii ministri nu suntu dați din cameră, precum o spuse chiaru *Patria*, căci se va supera nu numai *Patria* ba pôte chiaru și celu cu bataia din picioru.

Unu singuru lucru vă cerem să ne spuneți.

Cine pune persóna Domnitorului în jocu, roșii sêu albi?

Terminându ne facem datoria de dinastiei, și protestăm din nou contra acestor marafeturi boeresci, care vrea cu ori ce prețu să ne lipsescă de bunul pe care abia ilu ținem cu mari sacrificii.

Era să terminăm, dera *Pressa* nu ne dă pace. Ce posnașe e dumneei! Sâmbata, spuse că e discordie în partidul ordinii.

Duminea D. V. Boerescu, scrise totu în *Pressa*, că D-sa s'a făcutu Ministru celor streine, și că acum discordia a dispărut, că în partidul ordinii e mare frație și că forța D-sële îi va scăpa de pericolul ce i amenința în ajun.

D. Boerescu, bine face de se laudă singuru, fiind-că lumea ordinii e camu ingrata, și prin urmare după ce le spuse că D-sa era discordia, nu o să mai vie s'lu laude, pentru această ispravă boerescă.

Noi, dăca am fi roșii și am avea uă foia ca *Timesul*, nu am face altu de cătu am reproduce totu ce dăcă foile guvernamentale despre persóna Domnitorului, și ne aru fi destul.

Dia care se zemisli nóptea, cântă și ea mereu osanale grecesci în limba nemțescă; *Poporul*, redigiatu de fratele Nas-arabescu, ca mai istețu, legându-se cându de unii cându de alții, cumu face și *Patria*, își alese unu dictionaru propriu, și ca să resbune, începu a ne spune că e *canabe*; ceea ce ni se păru prea curiosu, este că asemenea cuvinte nu le-am vădu prin nici unu jurnal pênă astă-di. Prin ele ne dă a înțelege că acesta e caracteristica sa proprie, sêu că fratele nostru cu începerea verei e hotărātu a se muta la palatul sêu de vară de la monastirea Mărcuței.

Noi, ca buni și sinceri amici, ilu plângem c'a putut *abuneca* p'acestu povirnișu, în căt să uite chiaru ce e și cine e; trebuia să lase pe *Telegraful*, ca să și dea astă osteneță, și mai alesu că nu i cere nici uă plată pentru acestu serviciu.

NEMȚULE

'Ți-a spus Oltu vre odată
Căți tătari a nghițit elu
Și căți Turci cu spada lată
Ce venise cu resbelu?

'Ți-a spus elu de a cui frică
Sărea n valuri mulți eroi
Și credea că i apa mică?
Atunci se lupta cu noi.

'Ți-a spus Oltu cumu învinge
Românii, s'a prefăcutu
Așa lui prea desu în sânge
Cându pe vrăjmași i-a bătutu?

'Ți-a spus Dâmbovița ore
Și ea căți turci a nghițit,
Cându cu lănci și cu topore
Români i-a nimicitu?

Néjlovu, nici elu nu i spune,
Cum odată s'a ngrozatu
De cadavrele păgâne
Cându cu Mihaș s'a luptatu?

D'ai sci tu ce voinicie
Românii au arătat,
Lângă Néjlovu pe câmpie
Cându cu turcii s'au luptatu,

'Ți-ai face cruce nemțescă,
Ai rămâne ncremenitu!
Căci ca n țera romanescă
Voinici, nu s'a pomenitu.

Căci românii, pentru țera,
La resboiu cu toți se întrecu,
Cându apar' a loru hotară,
Ei la nimeni nu se plecă.

În luptă, românii i tare;
Dera după ce a biruit,
Este generos și mare,
Și ngrijesce pe rănit.

Vedți nemțule că nu i glumă;
Căci poporul romanesc,
E ca marea cându în s'umă
Naltă valuri ce ngrozesc.

Precum marea n valuri scote
Ce nu i plac s'ăibă n sinu,
Te-aruncă pe tine pôte
Măne poporul romanu.

Este dera cu multu mai bine
Ca să te călătorești;
Să nu dai de vre-o rușine
Și n urmă să te căesci.

Seu tu vrei cu viclenia
Să ne'nceli ca unu coțcaru?
Nu scit dera, în România
Ce-au pățitu cei din Fanaru?

Și ei ca tine venise,
Și totu bine i-am primitu;
De și n urmă se nmulțise,
Dera noi ș'atuncea i-am cinstit.

Le dedesem locuri nalte,
Era naltii funcționari;
Tribunale, scole, tôte,
Era numai cu fanari.

Prin biserică preoțime,
Prin casarme militari;
Și p'acolo o mulțime
Găsea numai de fanari.

Lepra se lățise n țerră
Și ei prin corupțiuni;

Voiau să facă să péră
Brasla verde de român.

Crime, jefuri și mpilare,
Românii au suferit;
Și tocmai de la cei care,
Ei în țerră i-a primit.

Dérú cândú streinu 'nbulbare
Se credea stăpănitóru,
Și 'ncepuse și mai tare
Să strivescă pe popor;

Cândú credea c'o să domnescă
Peste români liniscitú;
Și că brasla românescă
Mai de totú s'a veștejitú;

Cândú juca, căci România
Gemea sub jugul barbarú,
Rușinată, căci sclavia
Se 'ntinse pân la hotarú;

Unú cântú d'odată răsună
Ș'unú Tudorú Vladimirescú
Se sculă cu arma 'n mână
Cântândú totú cântú românescú.

Cânteculú fu ca fitilú,
Căci și altele răsună;
Și bătrâni și copilu
Sub arme toți se adunú.

Ce pățir' atunci fanari
Cândú din țerr-ău fostú goniți;
Vorú păți ș'acumú coțcarii
Căci prea suntú nelegiuiti!

Veđi némțule că nu'i bine
Tu în țerră să mai stai;
Căci póte dai de rușine
Până la sfârșitulú lui Mai.

(Adevărulú) Ioan P. Bancov.

UNU MOFTU

Londra, Pasci 1873.

«D-lu' de Villemessant, la Paris.

(Personală)

Domnulú meu,
Bine-voiți să aveți răbdare a'mi ceti scrisórea pêné
în capătú.

Locuescú în Londra mai bine de uă lună; împreună
cu numele meu, v'e trâmítú adresa hospelului unde m'e
aflu găzduitú. Relațiunile mele m'au făcutú să fiu bine
cunoscutú cu personaje fórté renumite din *Army and
Navy Club*. În diferite împrejurări, m'amú întreținutú
cu unii din acești honorabili gentlemen despre política
europénă în genere și în particularú despre încercăturile
din întru ale țerrii nóstre.

Orí de câte ori cuvântulú «imperiu» seú «impé-
ratulú» venea în conversațiunea nóstră intimă, surprin-
deamú la interlocutorií mei priviri și surisuri neexpli-
cabili. Ele mai întâiú mă intrigară, apoi mă supérară,
în câtú într'o și avuiú cu sir W. T. . . o explicare
în care debutaiú cu unú tonú fórté aspru. Pre câtú elú se
șinea în rezervă, pre atátú sângele mi se suia în capú
pêné ce sfârși dicéndu'mi: «M'e ertăți, credeamú că
sciti.» Mirarea mea se indoi, chestionaiú cu stăruință,
și v'e puteți inchipui câtú remăseiu de încremenitú
cândú hospetele meu, cu aerulú celú mai naturale și
celú mai convinsú din lume, imi povesti ceea ce urméză:

«Unú numéru fórté mare din persónele de aci, suntú
«convinse de vre uă trei luni încóce, că imperatulú Na-
«poleon III, a scăpatú din închisórea de la Chislehurst
«la 8 Ianuariú 1873, dupre cumú a scăpatú din forte-
«reța de la Ham la 25 Maiú 1846, și prin urmare că
«n'a murit.»

V'e puteți inchipui, domnulú meu, că remăseiu cu
gura căscatá aúđindú pre unú englezú de bunú simțú,
pre unú galantú de cea mai perfectá honorabilitate,
spunéndu'mi d'alu de astea cu celú mai mare sânge
rece și fără ca figura'i să denote cea mai micá glumă.

Dérá cumú puteți admite și cumú puteți susține uă
asemenea enormitate?

Dóme! nimicú mai simplu în fondú ca unú eveni-
mémentú așa de mare să aibă asemenea consecuințe. Nu
v'a coprinșú mirarea, scumpe domnule, de tóte ciudățé-
niile din timpulú mortii și înmorméntării Maj. Sélle?

Cu uă lună înainte bólei, noi cestia din Clubú, amú
observatú ore-care mișcare printre bonapartiști; unú
congresú alú partidului s'a ținutú la Chislehurst. Ad-
míteți pentru unú momentú că trei sau patru din mem-
brii congresului au hotărítú ca Impératulú să se scape
din închisoarea Sa de Statú, închisórea care póte fi cea
mai lesne de priveghiatú. Ce trebuia dará, spre a putea
scóte la capătú, în terminulú celú mai scurtú, uă ase-
menea întreprindere? Doué lucruri fórté simple: o com-
plicitate chirurgicală și unú Sosiá.

Ca ce ne împedică să credemú că Napoleon III n'a
pututú găsi, într'unú vlăstarú englezescú, devotamen-
tulú ce inspira în 1846 la Ham, doctorului Conneau?
Cât despre asemănări, ele suntú prea frecvente, și amú
putea, numai eú cu domnia ta să citámú mai multe la
numéru. Rémâne acumú discrețiunea celorú doué-trei
persóne din înturagiú, ceea ce nu e de miratú prin pu-
nerea în scená pe care au putut-o studia de cu vreme

și prin repedițiunea executării. Avemú la 'ndemână pre
Sosiá, chie m'amú pentru autopsie medici cari nu cunoscú
pre bolnavú, aceștia operéză unú cadavru de amphitea-
tru, și... festa e jucatá.

Se póte ca Impératésa să fie pusá în confidintá;
principele imperiale, regina, restulú universului, nu
sciú nimicú; și pre cândú Facultatea din Paris se mirá,
pre dreptú cuvéntú că n'au chematú la patulú bolnavu-
lui pre vre una din ilustrațiunile nóstre medicale, —
Ricord, de exemplu, care i-a făcutú cu atáta siguranța
în 1870 diagnostica besiceí, — Napoleon III, refugiatú
într'unú micú hospelú din London, cu paseporturi în
cea mai mare regulá, își rade mustața și barbisonulú,
și trântesce uă peruncá lucratá cu multá artá, și...
adastá.

Uă datá adjunsú aci, călătoresce încotro îi vine la so-
cotélá, studiezá situațiunea țerei și se gândesce la... o
scená theatralá.

Aceste suntú, domnulú meu, într'unú modú gene-
ricú și fără a intra în amănunte cari să póta a v'e con-
vinge, informațiunile ce posedámú în privința acestei
aventuri extraordinarie, alú cărei desnodáméntú nu
vomú întârđia alú vedea. Lumea întregá va răsuna de
la unú capétú la altulú, si atunci numai, v'e veți aduce
aminte de ceea ce v'e revelezú astáđi. Notați că n'amú
nici pretențiunea nici dorința, d'a v'e convinge; puținú
imí pasá despre una c'acéstá. *Eu credú pentru că știu.*

Dupá această revelare extraordinară, m'e inapoiatú a
casá, puseiu ore-care ordine în ideile mele confuze și
luaiú note fidele din textulú convorbirii nóstre, nesciindú
chiarú de m'e voiú servi vre uă datá cu acestú documentú.
Intâmplarea imí puse subțú ochi, la unulú din amicii
mei, depeșa urmátóre:

«Confratele nostru C..., corespundinte alú..., a în-
«tálnitú erí, în foburgulú Saint-Honoré, uă persóná
«în care afirmá că a recunoscutú pe Napoleon III. A-
«semenea și femea lui lú-a recunoscutú într'unú modú
«positivú. Informati-v'e ce drăcie să mai fie și aci. C...
«a căđutú bolnavú de multá emoțiune.»

Ideea unei evadări așa cum v'amú descris'o, este fórté
înradăcinatá într'uă ore care clase a Societății din Ang-
lia. Ceea ce m'a turburatú și mai multú și ceea ce m'a
decisú a v'e scrie astáđi este uă descoperire făcutá de
amiculú meu L... într'unú numerú alú *Timesului*, în
care cetimú anunciulú urmátóriu:

«Unú editorú de spectacule offerá uă primá de uă sutá
«livre, persónei care va consimți a semna unú îngagé-
«mentú fórté scurtú spre a figura într'uă piesá ce se va
«representa preste pușinú. Nu se cere altú de la persóna
«ce se va represinta de câtú uă aseménare câtú se va
«putea mai apropiatá cu fostulú impératú alú France-
«silorú. Respunsú în unulú din numerii *Timesului*....

«Dreptú să v'e spunú, domnulú meu, suntú fórté în-
«curcatá a inchie...

«Primiți, domnulú meu, etc.

(Semnezú numai pentru dv.) W. W. W.
(Armonia.)

GHIMP-UȘORÍ

Parțialulú seú *Imparțialulú*, cumú se băgá la
stăpánú, în calitate de caraghiosú, precumú avu nai-
vitatea a ne-o spune în ultimulú seú numéru, în
care și desfășurá buna creștere și educațiunea, în-
tre alte multe ăce că în dinți într'adeverú le-a re-
masú ceva, și suntú totú odatá gata a apuca ceva
și în mână. În acestá privință noi le urámú norocú
bunú; căci mintea nu póte avea locú în dumnélorú,
care au și pufusorú pe botisorú, și de aceea a re-
masú **caraghiosí și de rísú!** Noi nu sciamú
una ca asta și d'aceea le mulțumimú că au avutú
curagiulú a ne-o spune singurú. Ne va servi și asta
la ceva.

Patria domnului Hiotis, în numéruulú seú de
Vineri séra, ne spune că: *Altețea sa serenissimá*
**principele Alexandru Ioan I Cuza a mu-
ritú!**

Totú în acea sérá, pe la noué ore poliția ducea
la palatú cu torțe din banii sáracilorú bandele de
muzici militare, cântândú de mortú, nemțesce: Uă
damá ce se afla printre curiosi întrebá, că ce este
aceea serbare? unú cetățianú îi respunse, că se face
serbare princepelui de Svai Saci Mari. Așa, fugi
d'acolo, domnule, se vede că d-ta n'ai aúđitú că a
muritú principele Cuza?

Și ce e cu asta?

Ce e? a scăpatú de unulú care nu'i lása să dór-
má în liniște; darú nu'i nimicú, că Catargiu áncá
tráesce, și are să le vie de hacú.

Pe cândú cânta musica de mortú clopotulú unú
orologiú suna, camú plângétóru; dama se opri pu-
șinú, ș'apoi reincepu. Aúđi, domnule, se vede că și
aci e vr'unú mortú?!

Nu, dómná, aci nu e unú mortú, ci e veselia strei-
nilorú pentru mórtea inimilorú Românilorú, care
cascá gura la desfiderea ce le aratá streinii.

Poporulú, de la 29 Aprilie, între multele séle
nostimade, ce produce prin finețea prepelicărescu-
lui seú *Nas*, mai descoperi áncá uă conspirațiune,

pe care cu voe fără voe trebuie s'o credemú, mai a-
lesú, că acéstá trebuie să fie făcutá prin *Tel*.

Iată dérú ce ăce:

«Ca tóte sgomotele cu senzațiune, precum suntú
acestea pre cari le-amú reprodușú, ele nu se puteau
respândi fără ca în același timpú să nu alerge al-
fole, spre a prevesti totú felulú de sinistruri celorú
ce întrebá cu curiositate, față cu provocările opo-
sițiunii, despre liniscea care va domni în țerrá dupá
plecarea principelui la Expositiune.

«Suntú ómení cu gure rele, cari seú din imagi-
națiunea lorú febrile, seú basați pre unú presim-
țimétú óre-care, se întreținú prin dialogurile cele
mai alarmante...

— Óre, n'arú putea să se întâmple, cu acéstá
mergere la Expositiune, ceva analogú cu ceea ce
s'a întâmplatú regelui Otton pre timpulú absenței
sele?

— Acéstá arú fi póte celú mai pușinú; și unú
lucru care se márginesce numai la uă persóná; dérá
mie 'mí-e témá de altú-ceva multú mai de îngrijatú...

— Care?

— Separatiunea!

— Ce felú? să se mai fi aflándú óre și astáđi un
singurú nenorocitú prin mintea căruia arú putea
trece idea despre unú asemenea actú de trădare!

— Cine scie!... în Moldova se ăce că suntú
conspirațiunii pentru acéstá, în cari arú fi ameste-
cați și unii ministrii...

«Destulú! trebuie să ne oprimú aci, pentru că să
nu ducemú pre lectori prea departe.»

Așa e că numai partea ce reproducemú meritá
a fi cređutá?

Principele *Embaleur* în Versailles de Sacú Vai-
mir, plecá tocmai unde a dusú mutulú cărlanulú.
Mulți credea că va pleca cu iubita sa rudá, v'e-
đéndú mulțimea bagagelorú ce țara dupá densusulú
la plecare; dérú se vede că se 'nșelará în credința
lorú, căci, venindú cu bagagiú pușinú, și plecândú
cu multú e dovadá că n'a găsitú nimicú de embalatú
pe unde a trecutú, și mai alesú lucruri care să'i
placă ca la Versailles; aici însă găsindú, și avéndú
la dispozițiune, n'a voitú să mai p'rdá ocasiunea,
și mai nainte de a prinde proștii de veste a plecatú
la sănátósa.

Intr'unulú din numerile *Ghimpelei* serviciulú
nostru telegraficú ne spuse că D. Iorgulescu, va fi
decoratú pentru omorárea bivolariilor.

Dilele acestea ne spuse chiarú Monitorulú că
D. Iorgulescu, și-a priimitú resplata ca și Iuda pen-
tru v'nderea lui Christ. Domnia sa priimi decora-
țiunea de *Ostro'ngaria*, pentru serviciile aduse țerei
stárpindú revoluțiunea bivolariilorú mai nainte
chiarú de a cugeta bivolarii la ea.

Noi ne simțimú datorí a mulțumi D-lui Iorgu-
lescu, că nu și-a datú ostenéla a ne des-minți, ci
din contra s'a silitú a afirma ăcele nóstre.

Acumú se'mai așteptá uă decorațiune totú *ostro-
'ngară*, pentru D. Procurorú generale de pe lângá
curtea din Focșianí, ca recompensá Națiionale, pen-
tru ancheta făcutá capioldasului primarú din Ga-
lați și ghibaciului raportú publicatú prin Monitorú,
raportú ce nici chiarú *Ghimpele* n'arú fi fostú în
stare a face unulú mai nostimú de câtú D-sa.

Ghimpele, se vede că săptămána asta a fostú ur-
sitú spre bine, căci vréndú ne vréndú; trebuie me-
reú să facá la mulțumiri la uă mulțime de *nă-
sdrávani*.

Mulțumi Parțialulú, mulțumi fratelulú Nas-ara-
bescu, mulțumi fratelulú Iorgulescu, și acum, iatalú
nevoitú a aduce căldurósele séle mulțumiri și la
nеспálata voce ovreiască din Iassi, pentru reprodu-
cere, unei ghimpiade, făcutá în contra Românilorú
și în favórea ovreilorú, intocmai precumú făcea mai
anii trecutú unú patriotú care publica broșurile o-
vreesce, apărandú în contra persecuțiunilorú ce și
făcea ei enșșiși, dicéndú că'i persecutá Români. Și a
avutú dreptate *Vocea Apărătorului* să reproducá a-
cea párticică din *Ghimpele*, căci altú-felú nu s'ar
mai numi *Vocea Apărătorului*, ci *vocea Insultáto-
rului toleratú*.

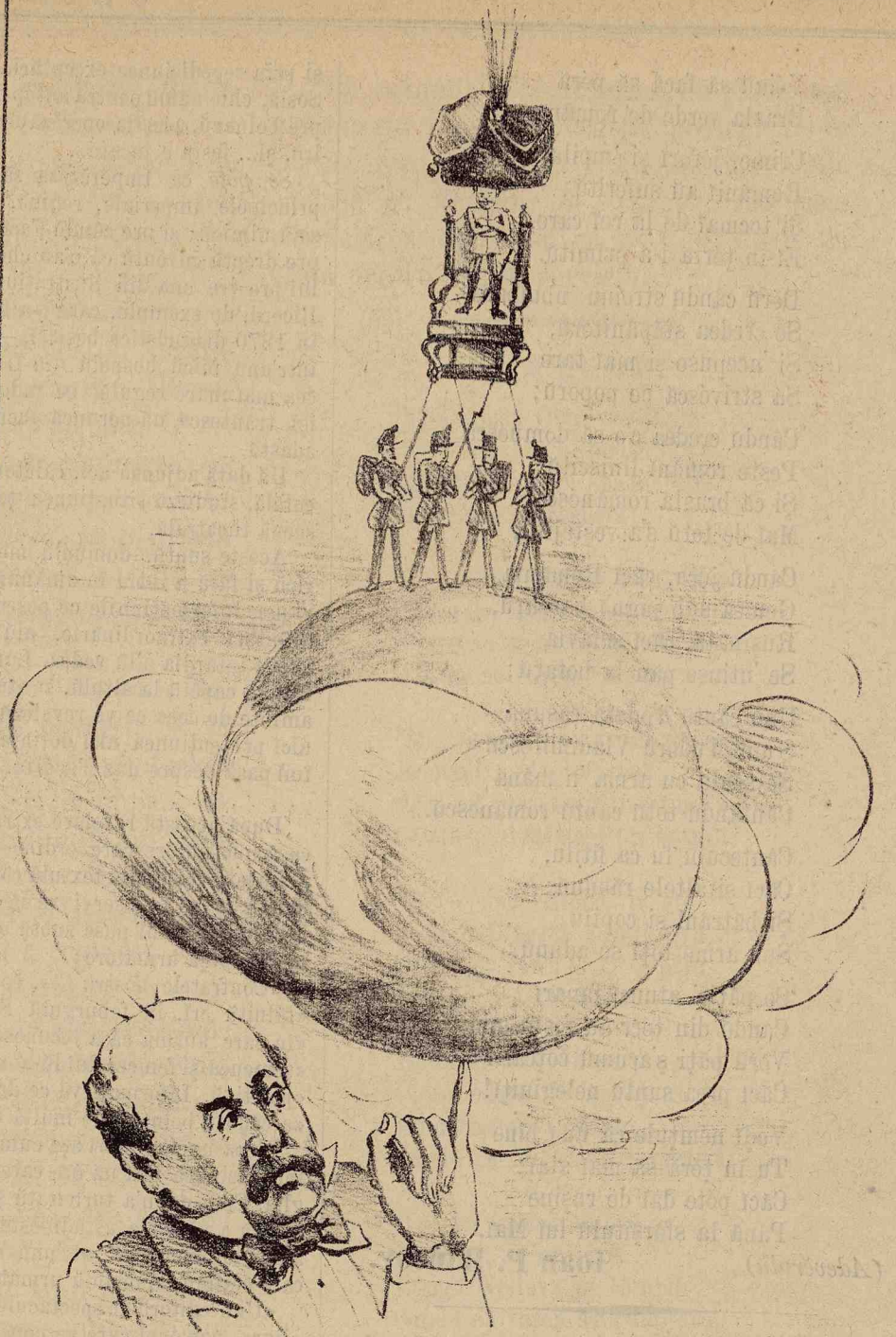
Totú astú-felú vedemú că și face de dragoste cu
noi și p'rciunașit ne-spálați de la *Posta Română*,
noi în fața astorú gentilețe, suntemú obligați a
nota tóte aceste gingăși ovreesce spre a nu le uita
și perde din memorie, căci credemú că pe viitorú
ne-arú putea servi la ceva, de sigurú totú în *avan-
tagiulú* lorú.

Typographia Laboratorilorú Români, Strada Academiei No. 19.

Vomū vedea care pe care.

Iată mărimea puternicului ducată de Sacū Vaimirū. Prin urmare și mărimea principelui supranumitū Embaleur, trebuie să fā mare, după ceremonialulū priimirei.

Ter taifel ih don Carlos, chindū am intratū aci am nemeritū nșā, acumū chindū ih voi să esū, nu seiū pe unde, ca să potū trece și saculū.

— Veđi tu, Aleasandrino, cā de cāndū ai lāsātū pe piticulū tēū de bārbatū suntem mai bine ?
 — Da, mamā, Colonelul, Președintele Catergari și Scarlatū, mē iubescū ca nise nebunī.
 — Draga mami, n'ai ce face; trebuie să te ții de modā.